

Meilei...77...

Nusidėjas Angelas baltas, su plačiais ir dideliais sparnais, Meilės Rojuje jau skraidyti visai nebegali... Jis prarado visas turėtas stebuklingas, jam gamtos duotas, neįtikėtinas galias... Anksčiau jis išdykavo su Meilės Deivėmis į valias, bet jį už tai nubaudė akylasis, begalo išmintingas Erotas... Vilniaus pašoneje stūkso išpūdingasis Belmontas, tenai gali pasigrožėti nepaprastai gražia gamta ir labai jaukia, begalo romantiška aplinka... Mano klastingame gyvenimo kelyje manęs laukia dar ne viena nepaprastai pelkėta, kebli lagūna... Ji Tave gali netikėtai įtraukti einant plačiu likimo vieškeliu ir jeigu niekas neišties Tau draugiškai pagalbos rankos, užlies Tave negailėstingos liūdesio bangos... Pievoje stūkso klastingos svajų užlietos lankos... Gaudžia Meilės jūroje aistrų prisotintos, labai galingos patrankos... Jos gali pataikyti ir į Tave, jei mano varda tyliai Tu išstarsi savo spalvotame, erotiniame, svajingame sapne...

<V2>Nugaromis susiglaudę, Mes sėdime abu, nuo aistros įraudę! Mes abu dar lemtingo Tėvystės mygtuko dar nenuspaudę! Mūsų beprotiškai švelnūs kūnai Meilės jūroje dar nesimaudė! Mums abiems dar viskas yra tolimųj ateity! Tu manes įsimylėti dar neskubi... Mes kartu esame pažystami dar neseniai, dar neužsidedę Mūsų ugningi jausmai, Mums nėra kur skubėti tikrai... Mūsų širdis dar nesušildė skaisčių jausmų, vasariški spinduliai... Tu už mane anksčiau gimei, vaikysteje gera mergaitė buvai... Dabar dar geresnė Tu tapai, šiame iššūkių klastingame gyvenime... Mūsų Likimų labirintų posūkius lemia gamtos jėgos iš viršaus... Mes abu kovojame aršiai dėl Meilės lietaus, nepaprastai skaidraus, kuris gali Mūsų abiejų gyvenimą pakeisti net kardinaliai... Tu, kai mane saldžiai pabūčiavai, tada man uždegei kelrodę, ryškia žvaigždę, kuri nurodė ilgą kelią į Tavo mažą, Mylinčią širdelę... Tu man esi visada gražiai žydinti gėlele, tokia ir liksi visada!

Aš nupiešiu Tau saulę, skaisčiai besišypsančią plačiai, kad šildytų Tave jos kaitrūs spinduliai! Aš nupiešiu Tau banguojančią Meilės jūrą, žydrą ir gylią! Aš nupiešiu Tau naktį žvaigždėtą ir tylią! Aš nupiešiu Tau dangų, mėlyną, begalo Mums brangų! Aš nupiešiu Tau mišką, ošiantį iš Meilės, nepaprastai tankų... Nepiešiu aš Tau jokių senovinių, galingų, karo patrankų, nes man patinka taika šiame plačiame pasaulyje... Aš nupiešiu Tau vėją, draskantį žalius lapus nuo medžių, tamsioje naktyje... Aš nupiešiu Tau savas mėlynas akis, spindinčias iš džiaugsmo, jaukioje tamsioje... Aš nupiešiu Tau savas lūpas, degančias aistroje! Aš nupiešiu Tau savo širdelę, degančią geismo liepsnoje... Ir nesvarbu, kas bus ateityje, vistiek aš būsiu su Tavimi visada šalia... Būsiu su Tavimi aš amžinai džiaugsme ar liūdesyje, nakties virpesyje ar dienos kuždesyje... Viskas man patinka tavyje ir nesvarbu, kad Mes abu dar nešokome Meilės lietuje-tai ateityje!!!

Tu man parodyk ką turi, aš Tau parodysiu ką moku! Tu šiandien velniškai graži, o aš elgiuosi, kaip pirmokas! Kai įsimylėjau aš į Tave, buvau tada išdykęs antroklas! Mergaitėms ilgaaplaukėms aš tampa mokykloje už kasų, joms tai nepatiko, bet man visai buvo nesvarbu! Kai aš tapau dvyliktokas, tada atsirado man gauruotų minčių! Jas ištiesinti gali tikrai Tu... Tu esi mano gyvenimo pavyzdys, kurio taip lengvai liūdesys nesuvaldys... Mums draugauti abiems ilgai tikrai niekas nesutrukdys ir net nekaltų jausmų traukinys, važiuodamas į vieną pusę... Tikiuosi mano vienintelė antroji puselė amžinai Tu būsi... Tu esi gera mergaitė, manęs į vienatvės, tamsią bedugnę tikrai vieno nepasiūsi... Tu mano paslaptiniams kerams nenorėdama paklusi! Būdama su manimi Tu vieniša tikrai nepasijusi... Aš saugosiu Tave nuo negandų klastingų, pridarysiu Tau staigmenų paslaptinių... Aplankysime Mes kartu daug pasakų stebuklingų... Ragausime būčinių ugninių!!

Parašyk,man laišką iš Elizėjaus laukų...Parašyk visą tiesą,kaip ten būti gera ir jauku...Kartais aš noriu būti mažu vaiku,turėti daug mergaičių gražių...Tampyčiau joms aš nerūpestingai už kasų...Būdamas vaiku neturėčiau rūpesčių jokių!Prikrėsčiau aš isdaigų įvairių...Dabar aš vaikas neesu,gali krėsti su manimi išdaigas įvairias ir Tu,bus abiem labai smagu!!!Pabūčiuok mane kuo saldžiau,net neabejoju,kad bus beprotiškai gardu...Kartais Tu net nesusimąstydamas,netyčia papuoli tarp dviejų,klastingų ugnių...Noriu aš pavirsti vėju galingu,aplankyčiau daug vietų tolimų ir įspūdingų....Noriu būti aš burtininku išmintingu,daryčiau geriems žmonėms aš stebuklų neįtikėtinų ir paslaptinių...Kiekvieną liūdinti,padaryčiau laimingu...Kiekvieną vargšą,padaryčiau turtingu...Gaila burtininkas aš visai neesu,bet noriu būti aš su Tavimi laimingas...Pasistengsiu būti Tau aš dėmesingas,o gal net kartais ir juokingas.....

Dar pabūkim kartu,neskubėkim įšeit,nes prabėgs,nebegryž...Mūsų antlodės nuo degančių Mūsų žvilgsnių nenoriai plyš...Mano beprotiškai saldūs būčiniai Tavo rankas slapta suriš...Mūsų švelnūs kūnai, geltonoje geismų padangėje, apsikabinę skraidys....Dangiškos glamonės ir virpuliukai po Tavo begalo švelnų kūną nerangiai lakstys....Degs Mūsų širdies gelmėse aistra, tarytum nevaldoma ugnis...Romantika Mūsų jaukų kambarėlių bematant prarys...Ir niekas džiaugtis gyvenimu su Tavimi manęs nesustabdys, nei gylios, prisikėlęs senovės karvedys, nei liūdesio traukinys, važiuojantis į vieną pusę...Neabejoju, Tu mano paslaptiniams kerams nenorėdama paklusi...Begalinę mano Meilę ir šiltus jausmus Tu pajusi...Dar ne kartą ryte mano švelniame glėbyje Tu pabusi...

O mano liūdesy,sakyk man amžiams sudie!Meilės Deivei aš dar šiltesnius jausmus šiąnakt miegodamas su ją pajutau!Skaistūs saulės spindulėlis šį gražų rytą man kuteno švelniai jausmus ir štai širyt šalia Tavęs pabudau!Pabudęs Tave saldžiai pabūčiau!Vakar naktį šalia Tavo švelnaus kūno užmigau...Miegodamas su Tavimi aš pasakų šalyje buvau...Man pavydėjo net išmintingi Amūrai ir gerieji Angelai...Nuo mano tyrų jausmų,kuriuos jaučiu Tau,neišdygo dar Tavo Meilės sparnai...Su manimi šią naktį buvai labai arti devinto dangaus...Iki visiškos palaimos Tau tik trūko masažo mano,erotinio ir svaigaus...Nusidėjusi su Tavimi mano siela niekada neatgailaus...Geroji Fėja Mūsų niekada dangiškame rojuje nenubaus...Nuo Tavo saldžių būčinių,betkokiam vyrui stogą nuraus,net ir man, išdykusiam Meškučiui...Dėkok man,švelniam meilučiui,kad aš esu dabar su Tavimi šalia...Tu dabar nuo manęs esi toli,užsimerkusi mano lūpas jauti!!!

Meilei...77...

